

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

MVCRX01KELF0
prvotní identifikátor

odbor právní
náměstí Hrdinů 1634/3
P.O. BOX 155/P, Praha 4
14021

č. j. MV-36423-32/P-2013

Praha 25. července 2013
Počet listů: 1
Přílohy: 1/pdf

Žádost o poskytnutí informace (podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím - zaslání požadovaných materiálů)

Odboru právnímu Ministerstva vnitra byla doručena Vaše žádost o poskytnutí kopií částí spisového materiálu, v rámci Vaší žádosti o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím a to rozhodnutí Ministerstva vnitra č.j.: MV-94013-5/ODK-2012 ze dne 6. 9. 2012, vedeného na odboru právním ve spisu č.j. MV-247/P-2013, s tím související kopii žaloby proti uvedenému rozhodnutí a vyjádření Ministerstva vnitra k předmětné žalobě.

V příloze Vámi požadované materiály zasíláme.

JUDr. Ivana Pecháčková
ředitelka odboru právního
podepsáno elektronicky

Odbor dozoru a kontroly veřejné správy
náměstí Hrdinů 1634/3
Praha 4
140 21

Č. j. MV- 94013-5/ODK-2012

Praha 6. září 2012
Počet listů/stran: 7/14

R O Z H O D N U T Í

Ministerstvo vnitra, odbor dozoru a kontroly veřejné správy, jako nadřízený orgán podle ustanovení § 16 odst. 3 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve spojení s ustanovením § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a § 94 odst. 1 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „krajské zřízení“ nebo „zákon o krajích“), rozhodlo podle § 90 odst. 1 písm. b) a odst. 5 správního řádu o odvolání [redacted] (dále jako „žadatel“ nebo „odvolatel“), datovaném dnem 4. srpna 2012, proti rozhodnutí povinného subjektu – Jihomoravského kraje, Krajského úřadu Jihomoravského kraje – ze dne 13. července 2012, sp. zn. JMK 76865/2012 OKH, č. j. JMK 80746/2012, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací, která byla povinnému subjektu doručena na elektronickou podatelnu dne 1. července 2012 a která je povinným subjektem vedena pod sp. zn. JMK 76865/2012 OKH,

t a k t o :

Odvoláním napadené rozhodnutí povinného subjektu – Jihomoravského kraje, jednajícím prostřednictvím Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru kanceláře hejtmána, č. j. JMK 80746/2012, sp. zn. S-JMK 76865/2012 OKH, vydané dne 13. července 2012, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace se v části odmítnutí informací požadovaných v bodě a/, b/, e/ a f/ žádosti podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu r u š í a věc se v r a c í povinnému subjektu k novému projednání.

Ve zbývajících částech – odmítnutí informací požadovaných v bodě c/, d/, g/ a h/ žádosti – se podle § 90 odst. 5 správního řádu odvolání z a m í t á a rozhodnutí se p o t v r z u j e .

Odůvodnění:

I.

Ministerstvu vnitra (dále též jako „nadřízený správní orgán“ nebo „odvolací orgán“) bylo dne 24. dubna 2012 postoupeno povinným subjektem odvolání žadatele proti rozhodnutí povinného subjektu ze dne 13. července 2012, sp. zn. JMK 76865/2012 OKH, č. j. JMK 80746/2012, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací (dále též jako „napadené rozhodnutí“), a to včetně spisového materiálu (k postoupení došlo přípisem povinného subjektu ze dne 16. srpna 2012, č.j. JMK 90070/2012).

Z předloženého správního spisu vyplynuly následující skutečnosti rozhodné pro posouzení napadeného rozhodnutí:

Dne 1. července 2012 obdržel povinný subjekt - Jihomoravský kraj na elektronickou podatelnu Jihomoravského kraje žádost o poskytnutí informací podle InfZ, označenou jako „Věc: žádost o informace podle zákona 106/99 – dokumenty obdržené/odeslané [redacted] elektronicky za období 1. 5. – 31. 6. 2012“, kterou se v návaznosti na výkon kontroly Moravského zemského archivu nad Jihomoravským krajem, která byla provedena dne 21. února 2012, a dle níž je povinností kraje archivovat dokumenty přijaté a odeslané elektronickou poštou Domáhal poskytnutí elektronické korespondence člena Rady Jihomoravského kraje [redacted] který přijímá a odesílá emailovou korespondenci z adresy [redacted], kdy současně korespondenci přijímá a odesílá sekretariát, který používá emailovou adresu [redacted]. Domáhal se následujících informací:

a/ kopii veškeré emailové pošty, kterou radní Macek odeslal a přijal na adrese [redacted] za období 1. 5. - 31. 6. 2012;

b/ elektronicky na CDROM předat veškerou emailovou poštu (včetně všech příloh), kterou odeslal a přijal [redacted] na adrese [redacted] za období 1. 5. - 31. 6. 2012. Vytvoření CDROM se požaduje provést jak z emailové schránky [redacted] tak i z kopie emailové pošty udržované a zálohované na serverech JMK;

c/ sdělit, kolik emailů [redacted] obdržel na adrese [redacted] a období 1. 5. - 31. 6. 2012;

d/ sdělit, kolik emailů [redacted] odeslal z adresy [redacted] za období 1. 5. - 31. 6. 2012;

e/ kopii veškeré emailové pošty, která byla odeslána a přijata na adrese [redacted] za období 1. 5. - 31. 6. 2012;

f/ elektronicky na CDROM předat veškerou emailovou poštu (včetně všech příloh), která byla odeslána a přijata na adrese [redacted] za období 1. 5. - 31. 6. 2012. Vytvoření CDROM se požaduje provést jak z předmětné

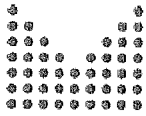
emailové schránky, tak i z kopie emailové pošty udržované a zálohované na serverech JMK;

g/ sdělit, kolik emailů bylo přijato na adrese [redacted] za období 1. 5. - 31. 6. 2012;

h/ sdělit, kolik emailů bylo odesláno z adresy [redacted] za období 1. 5. - 31. 6. 2012.

Povinný subjekt v rámci vyřízení žádosti ošlovil [redacted], asistentku člena Rady Jihomoravského kraje [redacted], a pracovníci odboru kanceláře hejtmána krajského úřadu s žádostí o spolupráci (ta ve spise není přiložena). Ta v emailové zprávě ze dne 9. července 2012 k bodu a/ žádosti uvedla, že v systému GINIS byla prověřena ve schránce [redacted] korespondence odeslaná a přijatá za požadované období a žádná korespondence za uvedené období neexistuje. Stejně se vyjádřila i k bodu e/ žádosti, pokud jde o schránku [redacted]. Pokud jde o body b/, c/, d/ a f/, g/ a h/ žádosti odkázala na své sdělení k bodu a/ a e/ žádosti. Součástí sdělení je vyjádření i k žádosti téhož žadatele a stejnému druhu informací, pouze za období 1. 1. – 6. 2. 2012. Zde uvádí 8 emailových zpráv přijatých radním [redacted] a zaevidovaných v systému GINIS. Součástí spisu je i vyjádření odboru informatiky ze dne 12. července 2012, který k bodu c/, d/ a g/ a h/ (počtu emailů) sdělil, že počet sdělit nelze, neboť data nejsou centrálně ukládána a archivována. K bodu a/ žádosti sdělil, že elektronická korespondence [redacted] nemůže být předána, protože se dle interních pokynů uvolněným členům zastupitelstva kraje nearchivuje a archivace je věcí osobního rozhodnutí majitele schránky. Schránka [redacted] je archivována, ale její obsah, je-li úředního charakteru, je převeden do spisové služby. K poukázání na to, že všechna emailová korespondence přijatá a odeslaná krajem je úřední odkazuje na interní směrnici č. 3/INA – KrÚ Spisový a skartační řád, dle něhož v případě obdržení pošty (stížnosti, petice, žádosti o poskytnutí informace podle InfZ) do osobní schránky uživatele, je tento povinen postupovat dle spisového a skartačního řádu. Dále uvádí, že řada přijatých zpráv v osobních schránkách je v kategorii spam, kterou odstraní antispamové řešení. Úřední pošta je zasílána na elektronickou podatelnu nebo oficiální komunikační adresu povinného subjektu. Osobní schránky nemají sloužit k osobní komunikaci. Ostatně orgánem kraje je rada kraje, nikoliv člena rady jako takový.

Přípisem č. j. JMK 76865/2012 OKH ze dne 13. července 2012, zaslal povinný subjekt (konkrétně odbor kanceláře hejtmána Krajského úřadu Jihomoravského kraje, který za povinný subjekt žádost o informace vyřizoval), žadateli sdělení nazvané „Žádost o informace dle zákona 106/99 – dokumenty obdržené/odeslané radním [redacted] elektronicky za období 1. 5. – 31. 6. 2012“ – elektronické poskytnutí informace. V něm uvedl, že k bodům a/ - h/ žádosti zasílá v listinné podobě rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti č. j.: JMK 80746/2012 ze dne 13. července 2012 a že žádné další informace ve smyslu § 3 odst. 3 InfZ k žádosti nemá a ani není povinen mít.

Povinný subjekt vydal k bodům a/ - h/ žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti č. ~~JK 80746/2012~~ ze dne 13. července 2012. Žádost přitom odmítl v návaznosti na § 2 odst. 4 InfZ, neboť požadované informace v době podání žádosti neexistovaly. ~~Rozhodnutí bylo téhož dne odevzdáno k poštovní přepravě a žadateli doručeno dne 20. července 2012. Rozhodnutí povinný subjekt odůvodnil následujícím způsobem:~~ K bodům a/ a b/ žádosti uvedl, že emailová korespondence člena Rady Jihomoravského kraje Mgr. ~~Jan M. A.~~ je průběžně odstraňována, s korespondencí je zacházeno dle Spisového a skartačního řádu Jihomoravského kraje. Za uvedené období nebyla z předmětné emailové korespondence odeslána a ani do schránky přijata elektronická pošta, která by podléhala evidenci dle Spisového a skartačního řádu. Evidenci nepodléhá korespondence mající charakter běžných dotazů, žádostí o rady, neoficiálních námětů a připomínek doručených emailem. Požadovaná elektronická korespondence ~~se~~ se dle interních normativních aktů, které upravují problematiku ~~zpracovávání korespondence~~ uvolněných členů Zastupitelstva Jihomoravského kraje, automaticky nearchivuje; archivace je na osobním rozhodnutí majitelů těchto emailových schránek. K bodům c/ a d/ žádosti povinný subjekt uvedl, že nevede žádnou statistiku, která by obsahovala požadované údaje a z výše uvedených skutečností je také patrné, že nelze dané údaje zjistit jiným způsobem. K bodům e/ a f/ žádosti uvedl, že s emailovou korespondencí ~~je~~ je zacházeno dle Spisového a skartačního řádu a pošta nepodléhá evidenci je ze schránky průběžně odstraňována. Za uvedené období nebyla z předmětné emailové korespondence odeslána a ani do schránky přijata elektronická pošta, která by podléhala evidenci dle Spisového a skartačního řádu. Evidenci nepodléhá korespondence mající charakter běžných dotazů, žádostí o rady, neoficiálních námětů a připomínek doručených emailem. K bodům g/ a h/ žádosti povinný subjekt uvedl, že nevede žádnou statistiku, která by obsahovala požadované údaje a z výše uvedených skutečností je také patrné, že nelze dané údaje zjistit jiným způsobem.

Dne 7. srpna 2012 obdržel povinný subjekt odvolání žadatele, datované dnem 4. srpna 2012 a odevzdané k poštovní přepravě dne 6. srpna 2012. Odvolání odvolatel odůvodnil následujícím způsobem: K bodu a/ a b/ žádosti uvedl žadatel, že považuje postup povinného subjektu za obstrukční a zpochybňuje tvrzení povinného subjektu, že je emailová korespondence průběžně odstraňována: žádost byla dle žadatele podána následující pracovní den po 30. 6. 2012 a pokud v emailové schránce nebyla k tomuto dni žádná požadovaná informace, znamená to že, že by všechny pracovní maily obdržené po konci pracovní doby dne 29. 6. 2012 musel někdo vymazat. Současně namítá, že na serverech povinného subjektu probíhá každý den zálohování emailové pošty a není technicky možné, aby v zálohových kopiích nebyla pošta radního. K bodům c/, d/, g/ a h/ žádosti, v nichž požadoval sdělení počtu emailů odeslaných a přijatých z emailové schránky radního a ~~odvolatel~~ odvolatel namítá, že statistika je vedena automaticky na serverech povinného subjektu, odkud ji lze snadným způsobem získat. K bodu f/ a g/ žádosti

a tvrzení povinného subjektu v odůvodnění rozhodnutí, že emailová korespondence [redacted] je průběžně odstraňována, namítá, že je jednak na serverech povinného subjektu, jednak ve vytvořených zálohách těchto serverů.

V přípisě povinného subjektu ze dne 16. srpna 2012, č.j. JMK 90070/2012, kterým bylo Ministerstvu vnitra předloženo odvolání žadatele, je obsaženo stanovisko povinného subjektu. K bodu II. a IV. odůvodnění odvolání sdělil, že nevede žádnou statistiku, která by obsahovala požadované údaje a z výše uvedených skutečností je také patrné, že nelze dané údaje zjistit jiným způsobem. Povinnost vést takovou statistiku a mít takové informace neukládá povinnému subjektu žádný právní předpis. K bodu I. a III. odůvodnění odvolání zopakoval svou argumentaci z rozhodnutí o odmítnutí žádosti, tj. že za uvedené období nebyla z předmětné emailové korespondence odeslána a ani do dotčených schránek přijata elektronická pošta, která by podléhala evidenci dle Spisového a skartačního řádu. Evidenci nepodléhá korespondence mající charakter běžných dotazů, žádostí o rady, neoficiálních námětů a připomínek doručených emailem. Požadovaná elektronická korespondence [redacted] a se dle interních normativních aktů upravujících uchovávání korespondence uvolněných členů zastupitelstva automaticky nezálohují zálohování je věcí osobního rozhodnutí majitelů těchto emailových schránek. Pošta nepodléhající evidenci je ze schránek průběžně odstraňována. Svůj postup považuje povinný subjekt s odvoláním na rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 14. ledna 2008, č. j.: MV-3576-3/ODK-2008, dle kterého nelze po odstranění z emailové schránky považovat takovou informaci za právně existující informaci, kterou by měl povinný subjekt k dispozici, třebaže počítačový systém povinného subjektu takové uchovávání umožňuje; jde o technické uchovávání mimo vůli a dispozici povinného subjektu.

Nadřízený orgán v návaznosti na předložené odvolání zaslal odvolateli vyznění o procesních právech (přípis ze dne 28. srpna 2012, č. j. MV- 94013-2/ODK-2012) a s odvoláním na ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu mu poskytl možnost vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí o podaném odvolání (současně mu byla zaslána informace o oprávněných úředních osobách, soupis obsahu spisu a přípis, kterým povinný subjekt odvolání nadřízenému orgánu předložil).

Odvolatel svého oprávnění využil a své vyjádření zaslal odvolacímu orgánu následující den elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu. Uvedl v něm, že odvolací orgán musí k povinnému subjektu i žadateli přistupovat rovnocenně a provést úkony, které doloží, že spolehlivě zjistil skutečný stav věci (nelze se tedy spokojit pouze s tvrzením povinného subjektu). V této souvislosti vzhledem k technickým aspektům věci navrhuje za účelem zjištění skutečného stavu věci, aby odvolací orgán provedl nejen důkaz ohledáním a listinou, ale i znaleckým posudkem dle § 57 správního řádu. Dodal, že Ministerstvo vnitra jako garant elektronizace veřejné správy takovými odborníky na problematiku disponuje. Doplnuje, že se ve věci nelze odvolávat na ústavní ochranu soukromí, včetně elektronické pošty, neboť

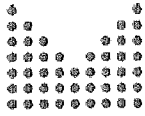

se v daném případě jedná o výlučné použití pro služební účely. Poukazuje rovněž na interní směrnici Krajského úřadu Jihomoravského kraje č. 11/INVAKÚ, Pravidla používání výpočetní techniky, počítačové sítě a užívání software – provoz HW a SW, kde je s odkazem na zákoník práce uvedeno, že uživatelé elektronické pošty jsou povinni nezneužívat ji pro mimopracovní účely. Dle směrnice má zaměstnavatel právo a povinnost kontrolovat, zda zaměstnanci nezneužívají jeho majetek k soukromým účelům, a proto prověřuje, v jakém rozsahu zaměstnanci využívají elektronickou poštu pro soukromou potřebu. Schránky zřízené krajským úřadem tak jsou schránkami úředními, nepatřícími soukromé osobě. Povinný subjekt nedoložil, že by tomu bylo jinak, např. nebylo s radním Mackem ujednáno, že ji může užívat k osobním účelům. Odvolatel dále uvádí, že ze zmíněné směrnice vyplývá, že povinný subjekt provozuje poštovní server, na němž je uložen obsah všech poštovních schránek, elektronická pošta, která zůstane uložena na poštovním serveru, je zálohována. Pro archivaci elektronické pošty je k dispozici program MailArchiver, který umožňuje archivované zprávy podle zadaných kritérií vyvolat a vytisknout. Dovozuje, že emailové schránky jsou plně archivovány a jednotlivé zprávy lze – nikoliv nutně v součinnosti s uživatelem předmětné schránky – vyhledat a vytisknout. Povinný subjekt nepopírá, že požadované informace existují, ale dle odvolatele nesprávně tvrdí, že informaci odstraněnou nelze považovat za právně existující informaci. Uzavírá, že emailová zpráva je i po odstranění/vymazání zachována v emailovém systému na serveru a následně v archivech v nezměněné informační hodnotě na zálohách systému nezávisle na akci uživatele schránky. Na existenci informace u povinného subjektu a její vydatelnosti nic nemění skutečnost, že informaci nevydává uživatel emailové schránky, ale povinný subjekt obsluhující specialisty na emailový systém. Následně přiložil rozsudek Nejvyššího soudu ke kontrole používání emailové pošty.

II.

Ministerstvo vnitra se v rámci přezkumu odvoláním napadeného rozhodnutí zabývalo předně svou věcnou příslušností k rozhodnutí o podaném odvolání, a to s přihlédnutím k předmětu žádosti, resp. k povaze požadovaných informací, jimiž byly emailové korespondence voleného představitele kraje a jeho asistentky, pracovnice odboru krajského úřadu, jež nepochybně spadají do samostatné působnosti kraje. V této souvislosti je třeba s ohledem na § 178 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 94 odst. 1 zákona o krajích konstatovat, že nadřízeným orgánem kraje je Ministerstvo vnitra.

Ministerstvo vnitra dále konstatuje, že odvolání bylo podáno včas, tj. ve lhůtě stanovené v § 83 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 20 odst. 4 InfZ, jelikož napadené rozhodnutí bylo odvolateli doručeno dne 20. července 2012 a odvolání předal odvolatel k poštovní přepravě dne 6. srpna 2012 (konec odvolací lhůty připadl na sobotu 4. srpna 2012, tj. dle § 40 odst. 1 písm. c/ správního řádu byl posledním

dnem pro podání odvolání 6. srpen 2012). Odvolání rovněž obsahuje všechny zákonem požadované náležitosti (srov. § 37 a § 82 odst. 2 správního řádu).

III.

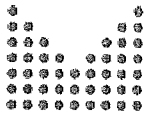
Následně Ministerstvo vnitra přezkoumalo napadené rozhodnutí z hlediska jeho souladu s právními předpisy a v rozsahu odvolacích námitek též z hlediska jeho správnosti (srov. § 89 odst. 2 správního řádu). Současně se zabývalo vyjádřením odvolatele k podkladům rozhodnutí, byť jej učinil emailem bez zaručeného elektronického podpisu, a později nedoplnil, tedy v podobě nesplňující právní atributy podání dle § 37 odst. 4 správního řádu („Podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Za podmínky, že podání bylo dříve potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu“).

III./A

Vyřízení bodů a/, b/, e/ a f/ žádosti

Rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace dle § 15 InfZ je správním rozhodnutím se všemi náležitostmi (§ 20 odst. 4 InfZ, § 68 správního řádu). V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, tj. v daném případě odmítnutí informace musí povinný subjekt podrobně vyložit, proč bylo nutné informaci neposkytnout, tj. zdůvodnit aplikaci konkrétního důvodu pro nevyhovění žádosti/neposkytnutí informace. Podle názoru odvolacího orgánu napadené rozhodnutí těmto požadavkům neodpovídá a zdále uvedených důvodů je proto nutné učinit závěr o jeho nepřezkoumatelnosti pro nedostatečné odůvodnění odmítnutí žádosti v bodech a/, b/, e/ a f/:

Povinný subjekt odmítl žádost o informace ve všech jejích bodech v návaznosti na § 2 odst. 4 InfZ, neboť požadované informace v době podání žádosti neexistovaly. Rozhodnutí odůvodnil tím, že za uvedené období nebyla z předmětných emailových adres odeslána a ani do schránky přijata elektronická pošta, která by podléhala evidenci dle Spisového a skartačního řádu. Evidenci pak dle jeho vyjádření nepodléhá korespondence mající charakter běžných dotazů, žádostí o rady, neoficiálních námětů a připomínek doručených emailem; pošta je průběžně ze schránek odstraňována (ne uvedl ale, že by byla za dotčený časový

úsek odstraněna, neuvedla to ve svém vyjádření ani [REDACTED]. Vedle ve spisové službě zaevidované elektronické korespondence zaměstnanců a volených zástupců kraje dle nadřízeného orgánu nepochybně existuje i pomocná pracovní korespondence nepodléhající takové evidenci. Zároveň je přiměřené očekávat, že zaměstnanci budou využívat e-maily zaměstnavatele také pro své soukromé účely, byť by tak měli činit minimálně (směrnice povinného subjektu – viz dále – zakazuje pouze zneužívání emailové schránky pro soukromé účely). Odbor informatiky uvedl, že dle interní směrnice č. 3/INA – KrÚ Spisový a skartační řád v případě obdržení pošty (stížnosti, petice, žádosti o poskytnutí informace podle InfZ, jiná úřední písemnost a apod.) do osobní schránky uživatele, je tento povinen postupovat dle spisového a skartačního řádu.

Žádost odvolatele přitom směřovala jednoznačně k poskytnutí veškeré emailové pošty, kterou radní [REDACTED] a [REDACTED] odeslali a přijali na svých osobních adresách za dotčené období. Odůvodnění rozhodnutí o odmítnutí žádosti však povinný subjekt „zúžil“ na neexistenci elektronické pošty, která by podléhala u daných osobních emailových schránek evidenci v systému GINIS (tj. v systému spisové služby povinného subjektu). [REDACTED] asistentka radního [REDACTED], u nichž vyřizující odbor prověřoval existenci informací, sdělila k žádosti o informace pouze to, že v systému GINIS byla prověřena ve schránce [REDACTED] jihomoravsky.cz korespondence odeslaná a přijatá za požadované období a žádná korespondence za uvedené období neexistuje. Stejně se vyjádřila i k bodu e/ žádosti, pokud jde o schránku [REDACTED]@jihomoravsky.cz. Nadřízený orgán tak zcela postrádá právní úvahu povinného subjektu ohledně kategorie elektronické korespondence pracovníka a voleného představitele povinného subjektu, neevidované v rámci spisové služby. Emailová korespondence je přitom nepochybně podřaditelná pod pojem informace ve smyslu § 3 odst. 3 InfZ: *informací se pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.*

Tuto právní úvahu povinného subjektu nemůže nadřízený orgán ve svém rozhodnutí nahradit svou právní argumentací. Bude tedy třeba, aby se povinný subjekt vypořádal s otázkou existence a právní povahy této ve spisovém systému povinného subjektu nezaevidované „neúřední/osobní“ či „neformální pracovní“ emailové korespondence zaměstnance kraje a osobní a politické emailové korespondence voleného představitele kraje, ve vztahu k § 2 InfZ, dle něhož povinné subjekty mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, a následně případně zvážil, zda tu není důvod pro jejich zákonné odmítnutí (to je třeba řádně odůvodnit). To i s ohledem na skutečnost, že odvolatel považuje veškerou poštu na osobních emailových adresách za „služební“ či „úřední“. Současně bude třeba, aby povinný subjekt do spisu doložil veškeré skutečnosti, které umožní nadřízenému orgánu posoudit postup povinného subjektu při vyřízení

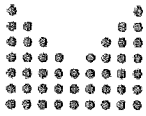

žádosti (např. bude na místě doplnit do spisu žádost o spolupráci, kterou adresoval [redacted] za účelem prověření existence informací a spisový a skartační řád povinného subjektu, na který na několika místech odkazuje).

Dále se nadřízený orgán zabýval odvolacími důvody odvolatele. Ten se v nich omezil na vyřízení druhé části bodu b/ a f/ žádosti (*elektronicky na CDROM předat veškerou emailovou poštu dotčených osob nejen z emailové schránky, ale i z kopie emailové pošty udržované a zálohované na serverech JMK*) a tvrzení povinného subjektu, že pošta nepodléhající evidenci spisové služby je ze schránky [redacted] průběžně vymazávána, stejně tak elektronická pošta radního Macka (povinný subjekt neuvedl, že by byla odstraněna, nesdělila to ani [redacted] ve svém vyjádření); pošta voleného představitele kraje se automaticky nearchivuje a archivace je na jeho osobním rozhodnutí. Dle sdělení odboru informatiky, které je součástí spisu, se schránka [redacted] archivuje. Argumentace odvolatele je vedena v tom směru, že se jeho žádost ze dne 1. července týkala emailové korespondence za měsíc červen a je pochybné, že by ve schránce k podání žádosti žádný email nebyl. Pošta je dle odvolatele archivována a zálohována a tudíž i bez vůle vlastníka schránky kdykoliv obnovitelná po jejím odstranění majitelem schránky. K těmto odvolacím důvodům zaujímá odvolací orgán následující názor:

Směřuje-li žádost o informace k elektronické korespondenci zaměstnance či voleného představitele kraje, nadřízený orgán posuzuje, zda povinný subjekt dostatečně prověřoval existenci informace týkající se jeho působnosti a ze spisu a doložených tvrzení žadatele nevyplývá pochybnost o správnosti sdělení povinného subjektu. Nadřízený orgán má za to, že povinný subjekt je při vyřízení obdobné žádosti o informace oprávněn prověřit pouze oficiální spisový systém (zde může se zaevidovanými dokumenty úředního charakteru zacházet i bez vůle původního adresáta, neboť se staly součástí oficiálního spisového systému povinného subjektu – viz dále argumentace v tomto rozhodnutí), nikoliv prověřovat obsah osobních emailových schránek svých zaměstnanců a volených představitelů bez jejich vědomí, v takovém případě je třeba obrátit se na dotčené zaměstnance či představitele kraje s žádostí o spolupráci a vyjádření se k předmětné žádosti. V této souvislosti lze uvést, že § 5 odst. 1 vyhlášky č. 291/2012 Sb., provádějící zákon o archivnictví (zákon č. 499/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů), stanoví postup adresáta, pokud byl dokument v digitální podobě úředního charakteru zaslán na adresu elektronické pošty zřízenou veřejnoprávním původcem, která nebyla veřejnoprávním původcem zveřejněna jako elektronická adresa podatelny.

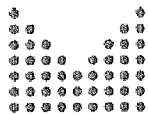
V tomto ohledu se vyjádřil i Městský soud v Praze v rozsudku 11A 47/2010 – 132 ze dne 15. června 2012 (týkající se téhož povinného subjektu a žadatele o informace a obdobného předmětu žádosti o informace jako v projednávané věci; tento rozsudek napadl žadatel kasační stížností a je předmětem řízení před Nejvyšším správním soudem). Soud vyšel zejména ze stanoviska Úřadu pro ochranu osobních údajů (k tomu srov. článek „Úřad pro ochranu osobních údajů k problémům

z praxe - č. 1/2003", dostupný na www.uouu.cz), dle něhož má zaměstnanec právo na soukromí na pracovišti. Na tomto právu nic nemění skutečnost, že zaměstnanec používá komunikační či jiná zařízení zaměstnavatele. Lokalita a vlastnictví elektronického zařízení nemůže vyloučit právo na důvěrnost komunikací a korespondence stanovené v Ústavě a v dalších právních předpisech. Dle nadřízeného orgánu na tomto závěru nic nemění skutečnost, že zaměstnavatel je povinným subjektem ve smyslu InfZ a informace v osobní emailové schránce zaměstnanců či volených představitelů kraje by mohly být informací podléhající informační povinnosti povinného subjektu. Při posuzování ochrany soukromí při posílání zpráv e-mailovou poštou, je nutno mít na zřeteli především to, že i elektronická pošta je poštou a i písemnosti v elektronické podobě jsou písemnostmi (ve smyslu § 40 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů) a i pro ně platí obdobná pravidla jako pro ostatní písemnosti.

V případě elektronické pošty je nutno kromě toho vzít v úvahu Směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací, kterou musela ČR promítnout do svého právního řádu před vstupem do EU. V uvozujícím recitálu (24) se říká: „Koncové zařízení uživatelů elektronických komunikačních sítí a jakékoli informace uchovávané na takovém zařízení tvoří součást soukromí uživatelů, které je chráněno v souladu s Evropskou úmluvou na ochranu lidských práv a základních svobod. Tzv. špehovací software, webové štěnice, skryté identifikátory a jiné podobné nástroje mohou pronikat do koncového zařízení uživatele bez jeho vědomí s cílem získat přístup k informacím, uchovávat skryté informace nebo sledovat činnost uživatele a mohou vážně narušit soukromí těchto uživatelů. Použití takových nástrojů by mělo být povoleno pouze k oprávněným účelům s vědomím uživatelů, kterých se dotýká.“ Ve smyslu této Směrnice je uživatelem jakákoli fyzická osoba používající veřejnou elektronickou komunikační službu pro soukromé či obchodní účely, přičemž není nezbytně nutné, aby byla účastníkem této služby. Tomu odpovídá i právní úprava zákoníku práce (zákon č. 262/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

Podle § 316 odst. 1 zákoníku práce nesmějí zaměstnanci bez souhlasu zaměstnavatele užívat pro svou osobní potřebu výrobní a pracovní prostředky zaměstnavatele včetně výpočetní techniky ani jeho telekomunikační zařízení, přičemž dodržování tohoto ustanovení je zaměstnavatel oprávněn přiměřeným způsobem kontrolovat. Zaměstnavatel nesmí bez závažného důvodu spočívajícího ve zvláštní povaze činnosti zaměstnavatele narušovat soukromí zaměstnance na pracovištích a ve společných prostorách zaměstnavatele tím, že podrobuje zaměstnance otevřenému nebo skrytému sledování, odposlechu a záznamu jeho telefonických hovorů, kontrole elektronické pošty nebo kontrole listovních zásilek adresovaných zaměstnanci. Jestliže je u zaměstnavatele dán závažný důvod spočívající ve zvláštní povaze činnosti zaměstnavatele, který odůvodňuje zavedení kontrolních mechanismů podle odstavce 2, je zaměstnavatel povinen přímo

informovat zaměstnance o rozsahu kontroly a o způsobech jejího provádění. Z dikce této úpravy dle nadřízeného orgánu nicméně nevyplyvá, že pro výkon tohoto práva má zaměstnavatel právo sledovat, monitorovat a zpracovávat obsah korespondence svých zaměstnanců. Zaměstnavatel by případně mohl pouze sledovat počet e-mailů došlých a odeslaných u svých zaměstnanců a požadovat, aby své soukromé záležitosti v pracovní době a na pracovišti vyřizovali v přiměřené a více méně v nezbytné míře, neboť, jak bylo výše uvedeno, ani pracovněprávní vztah neodstraňuje právo na přiměřené soukromí zaměstnanců. O svém záměru či praxi sledovat četnost přijímaných či odesílaných e-mailových zpráv by měl zaměstnavatel předem své zaměstnance uvědomit, a to nejlépe při navazování pracovního vztahu. K uvedenému účelu by měla existovat obecná pravidla pro zaměstnavatele a zaměstnance, z nichž by mělo být jasné, že obsah pošty je chráněn a že ve vztahu k němu se ctí listovní tajemství i ochrana osobních údajů. Ani z důvodů, jako jsou síťová bezpečnost, povinnost předcházet a chránit zaměstnance před různými formami obtěžování, ochrana obchodního tajemství atd., zřejmě nebude možné akceptovat trvalé monitorování zaměstnanců. I v těchto případech by měla – a s ohledem na § 316 zákoníku práce, i bude muset – stačit pouze namátková, jednorázová kontrola (JUDr. Václav Bartík, JUDr. Eva Janečková, Ochrana soukromí na pracovišti – e-mailová pošta., <http://www.danarionline.cz/archiv/dokument/doc-d7058v10005-ochrana-soukromi-na-pracovisti-e-mailova-posta/>).

Ve svém vyjádření k podkladům rozhodnutí odvolatel cituje interní směrnici povinného subjektu č. 11/INA-KrÚ „Pravidla používání výpočetní techniky, počítačové sítě a užívání software – provoz HW a SW“, kde je s odkazem na zákoník práce uvedeno, že uživatelé elektronické pošty jsou povinni nezneužívat ji pro mimopracovní účely. Dle směrnice má zaměstnavatel právo a povinnost kontrolovat, zda zaměstnanci nezneužívají jeho majetek k soukromým účelům, a proto prověřuje, v jakém rozsahu zaměstnanci využívají elektronickou poštu pro soukromou potřebu. Tato dikce nicméně zmiňuje „zneužívání“, nevylučuje tedy jakékoliv „užívání“. Dikce § 316 zákoníku práce umožňuje zaměstnavateli nastavit „mantinely“ soukromému užívání, popř. jej zakázat zcela. Kontrola je nicméně možná pouze v „přiměřené“ míře. V tomto směru se vyjádřil i Nejvyšší soud v rozsudku 21 Cdo 1771/2011 ze dne 16. srpna 2012, na který se odvolává žadatel ve vyjádření k podkladům rozhodnutí.

S ohledem na výše uvedené nepřichází v úvahu prověřování obsahu, ani vstup – povinným subjektem - do archivovaných, popř. zálohovaných obsahů osobních poštovních schránek svých zaměstnanců/představitelů kraje, byť zřízených povinným subjektem, bez jejich souhlasu. Z těchto důvodů nepovažuje nadřízený orgán ani za možný odvolatelem navrhovaný důkaz ohledáním, listinou a znaleckým posudkem. Dle § 52 správního řádu jsou účastníci povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Dle § 51 správního řádu k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy.

Navíc je nutno zdůraznit, že správní orgán má na rozhodnutí o odvolání 15 dní, což reálně neumožňuje např. provedení fyzické kontroly spisu. Správní řízení je ovládáno zásadou písemnosti a nadřízený orgán v řízení o stížnosti nemá ani možnost blíže zkoumat konkrétní poměry povinného subjektu; musí tedy posoudit předložené dokumenty a zjistit, zda existuje důvodná pochybnost o správnosti vyřízení žádosti o informace dle InfZ povinným subjektem. V souladu se základní zásadou správního řízení, která je aplikovatelná i na řízení o stížnosti (§ 20 odst. 4 InfZ) „postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2“. Nejde tedy o zásadu absolutní materiální pravdy, nýbrž o zjištění stavu věci nezbuzující důvodné pochybnosti o postupu povinného subjektu.

Případnou existenci informací vztahujících se k působnosti kraje a podléhajících informační povinnosti kraje lze u těchto osob (v jejich osobních emailových schránkách) prověřit pouze jejich oslovením, zda takové informace vlastní. Jinak je oprávněn prověřit pouze svůj spisový systém. Nadřízený orgán tak nemůže přisvědčit námitkám odvolatele ve vyjádření k podkladům rozhodnutí. Nelze se také ztotožnit s tvrzením žadatele, že osobní emailová schránka je zcela služební; k „úřední komunikaci“ kraje slouží především elektronická podatelna a v případě, že zaměstnanec či volený představitel kraje obdrží do své emailové schránky dokument úředního charakteru, měl by postupovat dle předpisů spisové služby a Spisového a skartačního řádu povinného subjektu.

I pokud bychom připustili možnost vstupu do archivních a zálohových serverů, pokud jde o poštu odstraněnou z emailových schránek a jejich vyhledání a vytištění ze zálohových serverů či archivních počítačových systémů, popř. zjištění informace za pomoci těchto serverů, kolik emailů bylo do schránky přijato či z ní odesláno, vyjádřilo se Ministerstvo vnitra již dříve, že jde o informace, které nemá povinný subjekt k dispozici. Přičemž tento závěr platí i za předpokladu, že takto odstraněné informace jsou nadále technicky uchovány v určitém centrálním zálohovém systému. Jejich selekce z takového systému již představuje určité specifické technické úkony nad rámec běžných uživatelských úkonů povinného subjektu, a tudíž se jedná o znovuvyvoření dané informace, tedy v podstatě o vytvoření informace nové, neboť povinný subjekt nemá povinnost dané informace mít (archivaci podléhají dokumenty zaevidované). Na tento závěr se odvolal i povinný subjekt v předání odvolání.

III./B

Vyřízení bodů c/, d/, g/ a h/ žádosti

Nadřízený orgán naproti tomu považuje vyřízení a odůvodnění neexistence informací požadovaných v bodech c/, d/, g/ a h/ žádosti (počty přijatých a odeslaných emailů z uvedených adres) v tom smyslu, že povinný subjekt nevede statistiku, která by obsahovala požadované údaje a že tyto údaje nelze s ohledem na sdělení

k ostatním bodům žádosti (emaily jsou průběžně zobou dotčených schránek odstraňovány, schránka radního není archivována), za souladné se zákonem. Z žádného právního předpisu nevyplývá povinnost vést obdobnou statistiku (jak sdělil povinný subjekt v předání odvolání). Pouze takovou statistiku v elektronické či listinné podobě, resp. údaje v ní obsažené by přitom bylo možno považovat za informaci ve smyslu § 3 odst. 3 InfZ. Nad rámec tohoto závěru lze i uvést, že i kdyby taková statistika existovala, vzniká otázka, zda by se jednalo o informaci týkající se působnosti povinného subjektu, popř. zda by nebylo její poskytnutí třeba odmítnout na základě jiného zákonného důvodu. „Prověřování“ uvedené v interní směrnici č. 11/INA-KrÚ (viz výše), z něhož odvolatel mj. dovozuje existenci informace, nelze dle názoru nadřízeného orgánu zaměnit se systematickým sledováním počtu emailů a vedením statistiky v tomto směru. Případné porušení vnitřního pokynu zaměstnavatele zaměstnancem, byť povinného subjektu dle InfZ, je pak věcí pracovněprávního vztahu zaměstnanec – zaměstnavatel, nemůže být předmětem přezkumné pravomoci v rámci InfZ.

IV.

Na základě výše uvedených skutečností rozhodlo Ministerstvo vnitra o odvolání žadatele tak, že odvoláním napadené rozhodnutí v bodě a/, b/, e/ a f/ žádosti podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu r u š í a věc se v r a c í povinnému subjektu k novému projednání. Ve zbývající části – odmítnutí informací požadovaných v bodě c/, d/, g/ a h/ žádosti - se podle § 90 odst. 5 správního řádu odvolání z a m í t á a rozhodnutí potvrzuje.

Poučení o opravném prostředku:

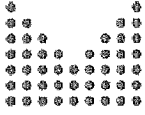
Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze odvolat.

Ing. Marie Kostruhová
ředitelka odboru

v zastoupení

otisk úředního razítka

Ing. Tomáš Pösl
zástupce ředitelky odboru
podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

1. Písemné vyhotovení rozhodnutí zůstává součástí správního spisu a v rámci vráceného správního spisu bude doručeno do vlastních rukou (s dodejkou) povinnému subjektu – Jihomoravskému kraji, Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, odboru kanceláře hejtmána, Žerotínovo nám. 3/5, 601 82 Brno; ke sp. zn. S-JMK 76 865/2012 OKH.
2. Stejnopis rozhodnutí bude doručen povinnému subjektu – Jihomoravskému kraji – dodáním do jeho datové schránky.
3. Stejnopis rozhodnutí bude doručen do vlastních rukou (s dodejkou) odvolateli – občanskému sdružení *Občané za ochranu kvality bydlení v Brně-Kníničkách, Rozdrojovicích a Jinačovicích*, IČ: 26653486, se sídlem U luhu 23, 635 00, Brno-Kníničky.
4. Stejnopis rozhodnutí bude založen do kopie spisu uložené u Ministerstva vnitra.

Vyřizuje: Mgr. Ludka Hadroušková
tel. č.: 974816428
e-mail: ludka.hadrouskova@mvr.cz

31A 94/2012

ŠIKOLA & PARTNEŘI

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE
Hybernská 18
111 21 Praha 1

MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE	
pracoviště Hybernské 18, Praha 1	
Číslo	- 7 - 11 - 2012
Číslo	
.....krátpříloh
kolky	

Žalobce:

[REDACTED]

Zastoupen:

Mgr. Luděk Šikolou, advokátem,
zapsaným v seznamu advokátů ČAK pod ev. č. 10497,
se sídlem Dvořákova 13, 602 00 Brno, IČO: 71330011,
ID DS: 7m74799

Žalovaný:

Ministerstvo vnitra
se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21, 170 34 Praha 7 - Letná

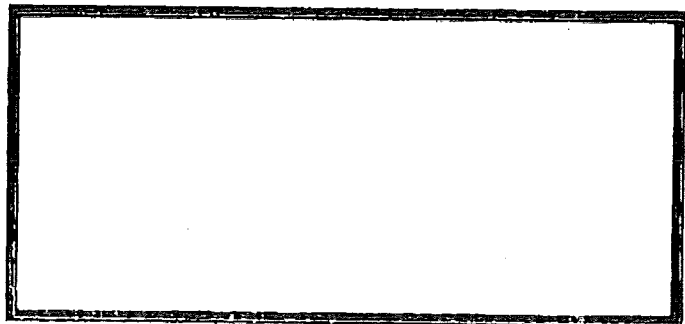
Žaloba o zrušení rozhodnutí správního orgánu

rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 6. září 2013, Č.j. MV-94013-5/ODK-2012, kterým byl v bodě c/, d/, g/ a h/ potvrzen postup Jihomoravského kraje při vyřizování žádosti o poskytnutí informací vedené pod sp. zn. S-JMK 76865/2012 OKH

podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím („InfZ“)
a zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního („SŘS“)

Soudní poplatek 3.000,- Kč vylepen na prvopisu žaloby
Dvojmo

Přílohy dle textu
Plná moc

Advokátní kancelář Šikola a partneři, s.r.o.
Dvořákova 13, 602 00 Brno

T: +420 545 213 975 / F: +420 542 213 373 / E: brno@aksikola.cz W: www.aksikola.cz

I.
Skutkový a právní stav

Žádostí o poskytnutí informací podle InfZ označenou jako „Věc: žádost o informace podle zákona 106/99 - dokumenty obdržené/odeslané radním Mackem elektronicky za období 1. 5. 2012 – 31. 6. 2012“, která byla dne 1. 7. 2012 doručena do elektronické podatelny Jihomoravského kraje (dále jen „JMK“) jako povinného subjektu ve smyslu § 2 odst. 1 InfZ, se žalobce v bodech a/ až h/ domáhal poskytnutí informací k obsahu a počtu veškeré e-mailové korespondence radního JMK pana [REDAKCE] na adrese [REDAKCE] a jeho sekretariátu na adrese [REDAKCE] za dané období.

V bodech c/, d/, g/ a h/ žalobce požadoval následující: [REDAKCE]

- „c) sdělit, kolik emailů [REDAKCE] obdržel na adrese [REDAKCE] za období 1.5 - 31.6.2012
- d) sdělit, kolik emailů [REDAKCE] odeslal z adresy [REDAKCE] za období 1.5 - 31.6.2012
- g) sdělit, kolik emailů bylo přijato na adrese [REDAKCE] .cz za období 1.5 - 31.6.2012
- h) sdělit, kolik emailů bylo odesláno z adresy [REDAKCE] .cz za období 1.5 - 31.6.2012.“

Povinný subjekt JMK prostřednictvím odbor kanceláře hejtmana Krajského úřadu Jihomoravského kraje (dále jen „KÚ JMK“) zaslal rozhodnutí o odmítnutí žádosti žalobce pod sp. zn. S-JMK 76865/2012 OKH ze dne 13. 7. 2012 (dále jen „rozhodnutí JMK“), předané k přepravě držiteli poštovní licence dne 17. 7. 2012 a které bylo žalobci doručeno dne 20. 7. 2012. Proti rozhodnutí JMK podal žalobce **odvolání** ze dne 4. srpna 2012 v souladu s ustanovením § 16 InfZ.

Žalovaný dne 6. 9. 2012 vydal rozhodnutí pod Č.j. MV-94013-5/ODK-2012 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým byl v bodě c/, d/, g/ a h/ **potvrdil rozhodnutí JMK**. V bodě a/, b/, e/ a f/ žádosti žalovaný podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu rozhodnutí zrušil a vrátil věc JMK k novému projednání. Napadené rozhodnutí bylo žalobci **doručeno dne 14. 9. 2012**. Konec lhůty pro podání žaloby proti rozhodnutí žalovaného tedy v případě žalobce připadá na den 14. 11. 2012. Žalobce, jakožto účastník správního řízení, vyčerpal veškeré řádné opravné prostředky.

Žalobce tvrdí, že byl rozhodnutím žalovaného zkrácen na svém ústavně garantovaném právu na svobodný přístup k informacím. Žalobce napadá touto žalobou rozhodnutí žalovaného v bodech c/, d/, g/ a h/, v nichž žalovaný potvrdil rozhodnutí JMK.

Navržené důkazy:

- Kopie rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 9. 2013, Č.j. MV-94013-5/ODK-2012
- Stanovy žalobce ve znění z roku 2010
- Zápis ze shromáždění členů sdružení ze dne 7. 3. 2009
- Spisem žalovaného

Advokátní kancelář Šikola a partneři, s.r.o.

Dvořákovo nám. 3, 60 00 Brno

T: +420 545 213 975 F: 420 542 13 3 / E: brno@kšikola.cz / W: www.aksikola.cz

II. Odůvodnění žaloby

Povinný subjekt k bodům c/, d/, g/ a h/ uvedl, že nevede statistiku, která by obsahovala požadované údaje. V odvolání žalobce uvedl, že s tímto nesouhlasí, neboť statistika je vedena automaticky na serverech povinného subjektu a odtud je odborný pracovník schopen zcela triviálním způsobem získat.

Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že považuje vyřízení a odůvodnění rozhodnutí povinného subjektu o neexistence informací požadovaných v daných bodech za souladné se zákonem. Žalovaný pak dále k sdělení povinného subjektu, že **e-maily jsou průběžně z obou dotčených schránek odstraňovány a že schránka radního není archivována**, sdělil následující: *„Z žádného právního předpisu nevyplyvá povinnost vést obdobnou statistiku (jak sdělil povinný subjekt v předání odvolání). Pouze takovou statistiku v elektronické či listinné podobě, resp. údaje v ní obsažené by přitom bylo možno považovat za informaci ve smyslu § 3 odst. 3 InfZ. Nad rámec tohoto závěru lze i uvést, že i kdyby taková statistika existovala, vzniká otázka, zda by se jednalo o informaci týkající se působnosti povinného subjektu, popř. zda by nebylo její poskytnutí třeba odmítnout na základě jiného zákonného důvodu. ‚Prověřování‘ uvedené v interní směrnici č. 11/INA-KrÚ (viz výše), z něhož odvolatel mj. dovozuje existenci informace, nelze dle názoru nadřízeného orgánu zaměnit se systematickým sledováním počtu emailů a vedením statistiky v tomto směru. Případné porušení vnitřního pokynu zaměstnavatele zaměstnancem, byť povinného subjektu dle InfZ, je pak věcí pracovněprávního vztahu zaměstnanec – zaměstnavatel, nemůže být předmětem prezkumné pravomoci v rámci InfZ.“*

Žalobce s důvody odmítnutí jeho žádosti v napadeném rozsahu a s argumenty povinného subjektu a žalovaného zásadně nesouhlasí, k čemuž uvádí následující:

a) žalobce požaduje existující informaci vztahující se k působnosti JMK

Je zjevné, že v daném případě žádosti žalobce pod body c/, d/, g/ a h/ **požaduje existující informaci** ve smyslu § 3 odst. 3 InfZ a zároveň **informaci vztahující se k působnosti JMK** jako povinného subjektu ve smyslu § 2 odst. 1 InfZ.

Část úvahy žalovaného, že povinnému subjektu vedení takové statistiky o počtu příchozí a odchozí e-mailové pošty vybraného uživatele **není uloženo právním předpisem**, je irelevantní, neboť je **faktem**, navíc i přímo plynoucím z povahy věci a navíc i z interního předpisu JMK (viz níže), že **povinný subjekt disponuje žalobcem požadovanými informacemi, neboť veškerá elektronická pošta radního je uchována na serveru JMK a zálohována** a je tedy zcela rutinním způsobem povinnému subjektu dostupná. Účelem zálohování emailové korespondence je bezpochyby také zajištění možnosti rutinním způsobem e-mailovou korespondenci jejímu příjemci – zde radnímu kraje jako uživateli e-mailové schránky zřízené mu ze strany JMK – poskytnout, pokud by úmyslně nebo neúmyslně část e-mailové korespondence odstranil a potřeboval by ji do své e-mailové schránky obnovit. Zálohování je také ochranou proti situaci, kdy z důvodu chyby v činnosti systému e-mailové pošty se některé e-mailové zprávy stanou pro uživatele nedostupnými, pak je odborný pracovník rutinním způsobem schopen je opět obnovit a vložit do e-mailových schránek ze zálohové kopie e-mailové pošty. Požadované informace jsou tedy zcela rutinním způsobem

Advokátní kancelář Šíkola a partneři, s.r.o.
Dvořákova 13 602 00 Brno

T: +420 545 213 975 / F: 420 542 213 373 / E: brno@aksiko.cz / W: www.aksikola.cz

získatelné, a to buď z aktivní verze e-mailového systému, nebo z jeho tzv. zálohové kopie. Informace jsou tedy žalobci bez problému a bez vytváření nových informací vydatelné (viz níže).

b) požadovanou informaci lze mechanicky sestavit, nejde o vytváření nové informace

Tvrzení žalovaného, že **pouze statistiku či údaje v ní obsažené by bylo možno považovat za informaci** ve smyslu § 3 odst. 3 InfZ, **není správné.** Informace o počtu přijaté a doručené e-mailové korespondence za vymezené období je bezpochyby informací ve smyslu § 3 odst. 3 InfZ a zároveň informaci vztahující se k působnosti JMK jako povinného subjektu ve smyslu § 2 odst. 1 InfZ. Navíc není třeba danou informaci vyhledávat např. v archivech, ale lze ji **jednoduše mechanicky sestavit**, např. tzv. „vyfiltrováním“ přijaté a odeslané pošty radního a jeho sekretariátu, což je rutinní operace se systémem elektronické pošty a provádí se zcela běžně i na úrovni uživatele bez speciálních znalostí o e-mailové poště. V případě KÚ JMK jsou zde dokonce i speciálně školení odborníci na informační technologie a na systém e-mailové pošty z jeho Odboru informatiky, kteří jsou pověřeni správou a evidencí software. **Není zde tedy žádný důvod k pochybnostem o bezproblémové dostupnosti této existující informace.** Pokud by platila úvaha žalovaného, že pouze statistiku a údaje v ní obsažené by bylo možno považovat za informaci ve smyslu § 3 odst. 3 InfZ, pak by bylo nutno dovodit, že drtivá většina žádostí o informace podle InfZ by musela být odmítnuta. Je zcela nepochybné, že řada žádostí směřuje k poskytnutí informací, které se týkají vyčíslení nejrůznějších aktivit v působnosti povinného subjektu. Právě takové „statistiky“ a souhrnné informace občany zajímají velice často. Ať již jde např. o informace k počtu vydaných rozhodnutí stavebního úřadu, počet udělených pokut, výši finančních prostředků vynaložených z rozpočtu povinných subjektů na určité akce, výši a souhrn poskytnutých řádných či mimořádných odměn pro vedení úřadu, poskytnutí dotací povinného subjektu vybraným společnostem a jednotlivcům či dotazy týkající se např. počtu a hodnoty akcií, jichž je obec majitelem a počtu podniků, kterých se takové vlastnictví akcií týká (viz Oldřich Kužílek, Dalšíh 106 odpovědí na Vaše dotazy, 2007, Otevřená společnost, o. p. s., str. 11, 52).

Ve výše zmíněných případech **povinný subjekt v době podání žádosti nedisponuje žádnou „statistikou“** na dotazované počty, a ani jí není povinen ze zákona vést, nicméně zjevně **disponuje zdrojovými informacemi, na jejichž základě požadovanou informaci vyhledá, sestaví a je povinen takovou výslednou „statistickou“ či jinak souhrnnou informaci žadateli poskytnout.** Jejich neposkytnutím by totiž nezákonně zasáhl do práva žadatele na svobodný přístup k informacím. Zjevně pak poskytnutí informace na takové výše příkladmo zmíněné dotazy vyžaduje podstatně náročnější angažmá úředních osob, než v případě **vyfiltrování počtu příchozí a odchozí e-mailové pošty vybraného uživatele**, v daném případě pana Davida Macka a jeho sekretariátu, a to za časově zřetelně ohraničené období, které lze provést **jednoduše a mechanicky** – dle odhadu žalobce – v řádu jednotek minut.

V daném případě tedy **nejde o vytváření nových informací ve smyslu § 2 odst. 4 InfZ.** Žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 9. února 2012, č. j. 1 As 141/2011 - 67, který výše **uvedenou argumentaci žalobce podporuje a dále rozvádí.** V rozsudku soud mj. odkazuje na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES ze dne 17. listopadu 2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru. Ta v čl. 13 úvodních ustanovení stanoví, že subjekty veřejného sektoru **„by měly žádosti o výtahy z existujících dokumentů posuzovat příznivě, představuje-li schválení takové žádosti pouze jednoduchou operaci.**

Advokátní kancelář Šikola a partneři, s.r.o.
Dvořákova 13, 602 00 Brno

T: +420 545 213 975 / F: 420 542 213 373 / E: brno@ksikola.cz W: www.aksikola.cz

d) elektronická pošta radního nemůže být odstraňována, a pokud ano, pak je zálohována

Předmětná interní směrnice definuje uživatele „*Každý zaměstnanec, stážista, člen ZJMK, pracovník vykonávající práci na základě dohody o pracovní činnosti či dohody o provedení práce, poradci využívající PC, LAN a informační systém jako nástroj k plnění pracovních povinností.*“

Interní směrnice se tedy zjevně vztahuje na všechny osoby, jimž je zřízena poštovní schránka bez ohledu na funkci či to, zda jsou či nejsou v zaměstnaneckém poměru vůči JMK. Není a nemůže být pravdivým tvrzením povinného subjektu (potvrzené v napadeném rozhodnutí žalovaného) k neexistenci poštovní e-mailové korespondence člena Rady JMK [redacted] že ta je průběžně odstraňována. Pokud je taková korespondence odstraňována, pak pouze z poštovního klienta uživatele, nikoliv ze serveru JMK. Uvedené však nic nemění na tom, že v držení povinného subjektu je plná identická záloha této poštovní e-mailové korespondence, když tato korespondence je archivována. Ostatně právě proto JMK zřizuje podle předmětné interní směrnice centrální úložiště dat, aby data – včetně elektronické korespondence – pravidelným zálohováním technicky zabezpečila proti ztrátě.

e) neexistuje žádný důvod, pro který by mělo být poskytnutí informací žalobci odmítnuto, zaměstnavatel je oprávněn sledovat počet došlých a odeslaných e-mailů

Žalobce konstatuje, že v jeho případě neexistuje žádný důvod, pro který by mělo být poskytnutí informací žalobci odmítnuto. V daném případě ani navíc nebylo nutné vážít ochranu osobních údajů a soukromí radního JMK [redacted]. V případě žalobcovy žádosti o informace podle InfZ zde z hlediska dopadu na uživatele ze strany JMK zřízené e-mailové schránky proto zůstávaly k úvaze pouze omezující ust. § 7 až 10 InfZ, s vyloučením ust. § 8a InfZ. Citovaná ustanovení InfZ však nenabízejí žádné důvody či skutečnosti, pro které by bylo třeba chránit odeslanou a přijatou e-mailovou korespondenci radního a jeho sekretariátu, tím méně informaci o počtu odeslaných a přijatých e-mailů radního a jeho sekretariátu.

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „ÚOOÚ“) ve stanovisku č. 2/2009 „Ochrana soukromí zaměstnanců se zvláštním zřetelem k monitoringu pracoviště“ uvádí, že „Zaměstnavatel není oprávněn sledovat, monitorovat a zpracovávat obsah korespondence svých zaměstnanců. Zaměstnavatel případně smí u svých zaměstnanců pouze sledovat počet došlých a odeslaných e-mailů, případně (tj. zejména vznikne-li podezření ze zneužití pracovních prostředků, resp. využití k jiným než pracovním účelům) včetně hlavičky, tj. komu píše a od koho je dostávají. Tato činnost je zpracováním osobních údajů zaměstnance, byť za uvedených podmínek oprávněným zpracováním, a je tedy nezbytné dodržovat všechny zákonem o ochraně osobních údajů stanovené povinnosti.“

Právo na ochranu soukromí lze omezit, resp. do něj zasahovat pouze na základě zákona, jakým je v tomto případě zákoník práce – zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZP“). Jak plyne z ust. § 55 zákona č. 129/2000 Sb. o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, na vztahy vyplývající z výkonu funkce uvolněného člena zastupitelstva (tj. případ radního [redacted]) se vztahují ustanovení zákoníku práce. Ten na ně přímo pamatuje v ust. § 200 a § 201 ZP, kdy zaměstnanci od zaměstnavatele přísluší pracovní

Advokátní kancelář Šíkola a partneři, s.r.o.
Dvořákova 13 602 00 Brno

T: +420 545 213 975 F 420 542 213 373 / E: brno@aksikola.cz / W: www.aksikola.cz

volno v nezbytně nutném rozsahu k výkonu veřejných funkcí, kterou se podle ust. § 201 odst. 2 ZP rozumí i výkon funkce člena zastupitelstva územního samosprávného celku.

Žalobce zde odkazuje na ust. § 316 odst. 1 ZP, podle nějž zaměstnanci nesmějí bez souhlasu zaměstnavatele užívat pro svou osobní potřebu výrobní a pracovní prostředky zaměstnavatele včetně výpočetní techniky ani jeho telekomunikační zařízení. Dodržování zákazu podle věty první je zaměstnavatel oprávněn přiměřeným způsobem kontrolovat. **Komentář k zákoníku práce** (Bělina, M. a kol. Zákoník práce. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2010. 1146 s., str. 819–820) uvádí, že **ne zcela lze souhlasit s existencí soukromé e-mailové adresy v případech, kdy je e-mailový účet zřízen zaměstnavatelem na pracovní počítačové stanici v majetku či užívání zaměstnavatele za účelem využití při výkonu práce.** Žalobce tvrdí, že výše uvedené taktéž jednoznačně platí na všechny e-mailové adresy zřizované povinným subjektem radnímu či dalším funkcionářům nebo zaměstnancům JMK. Povinný subjekt je tedy oprávněn přiměřeným způsobem kontrolovat i e-mailovou poštu radního, neboť jde o poštu, kterou radní *de iure* odeslal jménem JMK, jehož orgánu – rady – je členem, nebo která je JMK adresována a souvisí s jeho činností a působností. Tuto poštu radní „pouze“ přijímá a vyřizuje za účelem výkonu své funkce člena rady JMK. Takovou poštu pak může povinný subjekt pomocí svých orgánů nebo jiných zaměstnanců „kontrolovat“, přičemž o skutečnou kontrolu pošty ve smyslu § 316 ZP se v tomto případě vůbec nejedná, neboť podle názoru žalobce **adresátem této pošty byl povinný subjekt a nikoli fyzická osoba.**

JUDr. Jakub Morávek, na jehož články k danému tématu odkazuje i Bělinův komentář zákoníku práce, v článku „Sledování zaměstnanců v kontextu novely zákoníku práce“ (Právní rozhledy 5/2012, s. 175), presumuje, že **korrespondence, resp. e-mail došlý na pracoviště, je primárně pracovní, není-li důvodné se domnívat opak.** Morávek dále uvádí, že pokud je na základě identifikačních znaků, jako jsou odesílatel, předmět, či oslovení příjemce, evidentní, že jde o e-mail soukromý, nesmí jej zaměstnavatel otevřít. Pracovní korespondenci na e-mailu zaměstnance je pak **zaměstnavatel oprávněn číst (otevřít) zejména tehdy, není-li zaměstnanec aktuálně na pracovišti přítomen a prodlení by mohlo zasáhnout majetkovou sféru zaměstnavatele. Pokud zaměstnavatel otevře e-mail, který nemohl být identifikován jako soukromý, nicméně soukromý je, je povinen, jakmile zjistí, že jde o soukromý e-mail, četbu ukončit.** Jakékoli další čtení nebo otevření e-mailu, který měl a mohl být identifikován jako soukromý, je porušením listovního tajemství.

Pokud má zaměstnavatel právo číst e-maily svého zaměstnance, pak je žalobce přesvědčen, že **povinný subjekt za účelem poskytnutí informace podle InfZ byl oprávněn a povinen číst e-maily radního a jeho sekretariátu, vyjma těch, z nichž by zcela zjevně dovodil, že jde o jejich soukromou poštu, a vyjma těch případně zjevně soukromých všechny ostatní vydat žadateli. Tím méně by pak mohl existovat jakýkoliv rozumně myslitelný a legální důvod pro odepření poskytnutí pouhého počtu odeslaných a přijatých e-mailů radního a jeho sekretariátu.**

Podle zákoníku práce je tedy možno e-maily zaměstnanců kontrolovat, tudíž přinejmenším si nechat **vytisknout soupis položek odeslané a doručené pošty.** Tímto rozhodně nemůže být zasahováno do soukromí fyzické osoby, v daném případě radního, neboť získání přehledu doručené a odeslané pošty lze postavit na roveň předložení dopisních obálek, na nichž je uveden odesílatel a adresát. Na takovou kontrolu má bezpochyby zaměstnavatel právo, neboť musí mít právo zjistit, zda byla pošta adresována zaměstnanci nebo přímo fyzické osobě.

Advokátní kancelář Šíkola a partneři, s.r.o.

Dvořákova 1, 6 2 00 Brno

T: +420 545 2 3 975 / F: 420 542 213 373 / E: brno@aksikola.cz / W: www.aksikola.cz

Jelikož zde nebyl dán důvod ochrany soukromí, povinný subjekt byl (a je) na základě žádosti žalobce o poskytnutí informací podle InfZ povinen i oprávněn (pr)ověřovat e-mailovou korespondenci radního, neboť tímto dochází k realizaci ústavně garantovaného práva na svobodný přístup k informacím. Zcela mimo debatu pak byl povinný subjekt **povinen poskytnout alespoň počet došlých a odeslaných e-mailů na adresu radního Davida Macka a jeho sekretariátu v daném období.**

Ze všech výše uvedených důvodů je tedy třeba zcela odmítnout mylné argumenty, které žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí na podporu rozhodnutí Jihomoravského kraje o odmítnutí žádosti žalobce v napadených bodech. Nezákonným rozhodnutím Jihomoravského kraje potvrzeným žalovaným byl žalobce zkrácen na svém právu na svobodný přístup k informacím podle čl. 17 Listiny základních práv a svobod.

III.

Náklady řízení

Žalobce požaduje, aby mu Městský soud v Praze v případě úspěchu žaloby přiznal právo na náhradu účelně vynaložených nákladů soudního řízení dle § 60 odst. 1 SŘS, které ke dni podání žaloby vyčísluje součtem **5.760,- Kč** z následujících položek:

- odměna právního zástupce žalobce ve výši 4.200,- Kč za dva úkony právní služby dle § 9 odst. 3 písm. f) ve spojení s § 7 bod 5. a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhl. č. 177/1996 Sb.,
- hotové výdaje právního zástupce žalobce ve výši 600,- Kč za dva úkony právní služby dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.,
- DPH 20 % z odměny a nákladů právního zástupce – osvědčení o registraci plátce DPH je u Městského soudu v Praze založeno ve správním deníku pod č. 123/2007 (4800 x 0,20 = 960,- Kč).

IV.

Závěrečný žalobní návrh

S ohledem na výše uvedené žalobce navrhuje, aby Městský soud v Praze rozhodl rozsudkem takto:

Rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 6. září 2013 Č.j. MV-94013-5/ODK-2012 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 5.760,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku na účet Advokátní kanceláře Šíkola a partneři, s.r.o. se sídlem Brno, Dvořákova 13.

V Brně dne 6. listopadu 2012

[Redacted signature]

Advokátní kancelář Šíkola a partneři, s.r.o.
Dvořákova 13, 602 00 Brno

T: +420 545 213 975 / F 420 542 213 373 E: brno_aksikola.cz W www.aksikola.cz

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

MVCRX01C5NLT
prvotní identifikátor

odbor právní
náměstí Hrdinů 1634/3
Praha 4
140 21

Č. j. MV- 247-2/P-2013

Praha 8. ledna 2013
Počet listů: 6

Krajský soud v Brně
Rooseveltova 16
601 95 BRNO

K č.j.: 31A 94/2012

Žalobce:

[REDACTED]

zastoupen: Mgr. Lud'kem Šikolou, advokátem, se sídlem Dvořákova 13,
602 00 Brno

Žalovaný: Ministerstvo vnitra,
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7
adresa pro doručování: Ministerstvo vnitra,
odbor právní,
pošt. schr. 155/P
140 21 Praha 4

Žaloba o zrušení rozhodnutí správního orgánu rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 6. září 2012, č.j. MV-94013-5/ODK-2012, kterým byl v bodě c),d),g), a h) potvrzen postup Jihomoravského kraje při vyřizování žádosti o poskytnutí informací vedené pod sp. zn. S-JMK 76865/2012 OKH

V y j á d ě n í žalovaného k žalobě

Originál spisového materiálu zasíláme samostatně v listinné podobě.

V rubrikované právní věci podává žalovaný k žalobě ve lhůtě stanovené soudem toto své

v y j á d ě n í :

I.

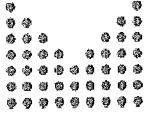
Žaloba směřuje proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 6. září 2012, č.j. MV – 94013-5/ODK-2012, kterým rozhodlo dle § 16 odst. 3 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“) o odvolání občanského sdružení Občané za ochranu kvality bydlení v Brně – Kníničkách, Rozdrojovicích a Jinačovicích proti rozhodnutí povinného subjektu – Krajského úřadu Jihomoravského kraje – ze dne 13. července 2012, č. j. JMK 807462012, sp. zn. S-JMK 76865/2012 OKH, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace, která byla povinnému subjektu doručena dne 1. července 2012. Tímto rozhodnutím Ministerstvo vnitra odvoláním napadené rozhodnutí povinného subjektu v části odmítnutí informací požadovaných v bodech a/, b/, e/ a f/ žádosti podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušilo a ve zbytku povinnému subjektu k novému projednání. Ve zbyvajících částech - odmítnutí informací požadovaných v bodech c/, d/, g/ a h/ žádosti – Ministerstvo vnitra podle § 90 odst. 5 správního řádu odvolání zamítlo a rozhodnutí potvrdilo. V bodech a/, b/, e/ a f/ žádosti požadoval žalobce kopie veškeré emailové korespondence voleného zástupce kraje a zaměstnankyně kraje zařazené v krajském úřadě. V bodech c/, d/, g/ a h/ žádosti se domáhal počtu přijatých a odeslaných emailů z uvedených adres.

II.

Žalobce napadá výše zmíněné rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 6. září 2012, č.j. MV – 94013-5/ODK-2012 v části, v níž odvolání žalobce Ministerstvo vnitra zamítlo a odvoláním napadené rozhodnutí potvrdilo. Jednalo se o část rozhodnutí povinného subjektu, jímž povinný subjekt odmítl informace požadované v bodech c/, d/, g/ a h/ žádosti, v nichž se žadatel domáhal sdělení počtu přijatých a odeslaných emailů z jím uvedených emailových adres.

Žalobní námitky žalobce rozčlenil do následujících základních skupin:

- 1) Předně tvrdí, že požaduje informace týkající se působnosti povinného subjektu. Vedení statistiky o počtu emailů není sice stanoveno jako právní povinnost, avšak z povahy věci a interních předpisů povinného subjektu plyne, že požadovanými informacemi disponuje, neboť veškerá elektronická pošta radního je uchovávána na serveru kraje a zálohována.

- 2) *Požadovanou informací lze mechanicky sestavit, aniž by šlo o vytvoření nové informace. Žalobce tak nesouhlasí s tvrzením odvolacího orgánu, že pouze statistiku či údaje v ní obsažené by bylo možno považovat za informaci ve smyslu § 3 odst. 3 InfZ. Povinný subjekt disponuje zdrojovými informacemi, na jejichž základě požadovanou informaci vyhledá, sestaví a statistiku žadateli poskytne. Nejde přitom o vytváření nové informace ve smyslu § 2 odst. 4 InfZ – jde o mechanickou a jednoduchou činnost.*
- 3) *Veškerá elektronická pošta radního je uchovávána na serveru kraje a zálohována. Odkazuje na interní směrnici kraje.*
- 4) *Elektronická pošta radního nemůže být odstraňována, a pokud ano, je zálohována.*
- 5) *Neexistuje důvod pro odmítnutí informací, zaměstnavatel je oprávněn sledovat počet došlých a odeslaných emailů. Žalobce odkazuje v tomto směru na stanovisko Úřadu pro ochranu osobních údajů č. 2/2009 a ve vztahu k možnému zásahu do ochrany soukromí na zákoník práce (zákon č. 262/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a to jeho § 316 odst. 1 (k užívání pracovních prostředků zaměstnavatele zaměstnancem pro osobní potřebu). Ve vztahu k volenému zástupci kraje a aplikovatelnosti zákoníku práce uvádí žalobce § 55 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů. S odvoláním na odbornou literaturu žalobce tvrdí, že emaily došlé na pracoviště jsou primárně emaily pracovními, není-li důvod domnívat se dle identifikačních znaků (předmět, odesílatel) opak, pak jej nesmí otevřít. Pracovní korespondenci zaměstnanců je zaměstnavatel oprávněn číst, zjistí-li v průběhu čtení, že je soukromá, musí čtení ukončit. Podobně je žalobce přesvědčen, že za účelem poskytnutí informace dle InfZ je povinný subjekt oprávněn a povinen číst emailovou korespondenci volených zástupců kraje. Tím méně je pak důvod nevydat počet došlých a odeslaných emailů z emailové schránky voleného zástupce kraje.*

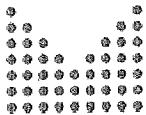
Ministerstvo vnitra setrvává i nadále na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí: považuje vyřízení a odůvodnění neexistence informací požadovaných v bodech c/, d/, g/ a h/ žádosti (počty přijatých a odeslaných emailů z uvedených adres) v tom smyslu, že povinný subjekt nevede statistiku, která by obsahovala požadované údaje a že tyto údaje nelze s ohledem na sdělení k ostatním bodům žádosti (emaily jsou průběžně z obou dotčených schránek odstraňovány, schránka radního není archivována), za souladné se zákonem. Uvedlo, že z žádného právního předpisu nevyplývá povinnost vést obdobnou statistiku (jak sdělil povinný subjekt v předání odvolání). Pouze takovou statistiku v elektronické či listinné podobě, resp.

údaje v ní obsažené by přitom bylo možno dle Ministerstva považovat za informaci ve smyslu § 3 odst. 3 InfZ. Nad rámec tohoto závěru lze i uvést, že i kdyby taková statistika existovala, vzniká otázka, zda by se jednalo o informaci týkající se působnosti povinného subjektu, popř. zda by nebylo její poskytnutí třeba odmítnout na základě jiného zákonného důvodu (v oblasti pracovněprávních vztahů může takové omezení vyplývat především z ustanovení § 8 a § 11 odst. 1 písm. a) InfZ).

K žalobním námitkám žalobce předkládá Ministerstvo vnitra následující vyjádření:

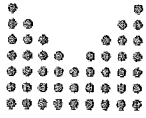
Právo na informace má svůj ústavní základ v čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod, dle něhož „*Státní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon*“. Tímto zákonem je mimo jiné i InfZ. Informacemi vztahujícími se k působnosti povinného subjektu je třeba s ohledem na ústavněprávní vymezení práva na informace rozumět právo na přístup k informacím o *činnosti* povinného subjektu. Jedná se tedy nejen o informace z výkonu veřejné správy (např. o správních řízeních), ale o jakékoliv informace vztahující se k postavení povinného subjektu jako takového a činnosti, kterou v takovém postavení vykonávají (např. půjde i o informace týkající se nakládání se svěřeným majetkem, které jsou veřejnosti zpřístupňovány v zájmu účinné kontroly). **Ze zmíněného pojetí vycházejí ve své rozhodovací praxi i soudy, které judikují v tom smyslu, že povinné subjekty mají povinnost poskytovat informace ze všeho, co mají nebo by v souladu se svou působností měly mít, a které v tomto smyslu u povinného subjektu leží** (srov. Furek, Rothanzl, *Zákon o svobodném přístupu k informacím, komentář*, Linde Praha, 2012). V této souvislosti lze citovat z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. května 2009, 1 As 29/2009-59: „...zdejší soud uvedl např. ve svém rozsudku ze dne 10. 10. 2003, č. j. 5 A 119/2001 - 38 (...) je při výkladu pojmu „informace“ ve smyslu citovaného zákona „nutné zvolit takový postup, který ve svých důsledcích fakticky nezužuje rozsah ústavně zaručených práv, jinak by se orgán aplikující právo dostal do rozporu jednak s obecnou zásadou výkladu ve prospěch základních práv a svobod a jednak s příkazem šetření smyslu práv a nezneužívání možných omezení (čl. 4 odst. 4 Listiny)“ (...) Jak uvádí důvodová zpráva k citovanému zákonu, povinné subjekty jsou zavázány „především k tomu, aby zveřejňovaly základní a standardní informace o své činnosti automaticky tak, aby byly všeobecně přístupné (...) Ostatní informace, které mají k dispozici, vydají povinné subjekty na požádání žadatele, tj. každé fyzické nebo právnické osoby. Výjimkou z tohoto pravidla budou informace, jejichž poskytnutí návrh zákona výslovně vylučuje nebo v nutné míře omezuje. Jde zejména o informace, které jsou na základě zákona prohlášeny za utajované, nebo informace, které by porušily ochranu osobností a soukromí osob.“ (...) **K působnosti povinného subjektu se tedy vztahují zpravidla všechny informace, které má objektivně k dispozici. Tento závěr logicky plyne ze zásady zákonnosti výkonu veřejné moci. Povinný subjekt je povinen vykonávat svou činnost pouze v mezích a způsoby**

stanovenými zákonem, a pokud v rámci své činnosti fyzicky disponuje některými informacemi, mělo by to být pouze v důsledku výkonu jeho zákonné působnosti. Žadatel o informaci tak má právo na sdělení všech údajů, s nimiž povinný subjekt pracuje a jejichž poskytnutí není vyloučeno či omezeno podle § 7 - § 11 zákona o svobodném přístupu k informacím....“

Poskytování informací v režimu InfZ se týká konkrétních, jednoznačně identifikovatelných informací existujících v době podání žádosti. Tomuto závěru ostatně svědčí jednak definice informace uvedená v § 3 odst. 3 InfZ, dle níž se informací pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního, a dále též ustanovení § 2 odst. 4 téhož zákona, dle něhož se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Nadřízený orgán zastává konstantní názor, že zaznamenanou informací ve smyslu § 3 odst. 3 InfZ je každá skutečnost, resp. údaj, který lze z existujících záznamů informací povinného subjektu dovodit, tzn. každý údaj, který ze záznamů vyplývá, lhostejno zda přímo nebo zprostředkovaně posouzením jiných souvisejících údajů. Zjednodušeně řečeno, lze-li odpovědět na žádost o informaci (požadavek na sdělení, zda určitá skutečnost nastala či nikoliv, příp. kdy se tak stalo) ano/ne či kdy/kde apod., je třeba informaci poskytnout. Informací ve smyslu InfZ je tak i negativní odpověď na otázku po existenci určité skutečnosti, pokud taková skutečnost vyplývá ze záznamů povinného subjektu.

I pokud bychom připustili možnost vstupu do archivních a zálohových serverů, pokud jde o poštu odstraněnou z emailových schránek a jejich vyhledání a vytištění ze zálohových serverů či archivních počítačových systémů, popř. zjištění informace za pomoci těchto serverů, kolik emailů bylo do schránky přijato či z ní odesláno, vyjádřilo se **Ministerstvo vnitra v napadeném rozhodnutí v tom smyslu, že jde o informace, které nemá povinný subjekt k dispozici. Přičemž tento závěr platí i za předpokladu, že takto odstraněné informace jsou nadále technicky uchovány v určitém centrálním zálohovém systému. Jejich selekce z takového systému již představuje určité specifické technické úkony nad rámec běžných uživatelských úkonů povinného subjektu, a tudíž se jedná o znovuvytvoření dané informace, tedy v podstatě o vytvoření informace nové, neboť povinný subjekt nemá povinnost dané informace mít (archivaci podléhají dokumenty zaevidované).** Rovněž se nelze ztotožnit s žalobcovou argumentací úvodním ustanovením směrnice EP a Rady č.2003/98/ES ze dne 17. listopadu 2003 o potřebě příznivě posuzovat žádosti o výtahy z existujících dokumentů, neboť sestavení požadované informace počtu emailů ze zdrojových informací - zálohových serverů - nelze za podobný výtah z existujících dokumentů považovat. **Zálohování emailů vedené mimo spisovou službu nepředstavuje informaci v dispozici povinného subjektu (tou by byla statistika vedená v listinné či elektronické podobě). MV se domnívá, že výklad práva na informace v pojetí žalobce překračuje pojem informace ve**

smyslu informačního zákona a jde nad rámec povinností povinného subjektu jako subjektu veřejné moci, kterého InfZ zavazuje v mezích zákona informovat o své činnosti, a překračuje i účel InfZ samotného.

Jak uvedlo Ministerstvo vnitra v napadeném rozhodnutí, nelze se také ztotožnit s tvrzením žadatele, že osobní emailová schránka je zcela služební; k „úřední komunikaci“ kraje slouží především elektronická podatelna a v případě, že zaměstnanec či volený představitel kraje obdrží do své emailové schránky dokument úředního charakteru, měl by postupovat dle předpisů spisové služby a Spisového a skartačního řádu povinného subjektu. Ministerstvo vnitra se tak nedomnívá, že jakákoliv elektronická komunikace volených zástupců kraje a zaměstnanců kraje má charakter úřední korespondence, jenž jako taková podléhá informační povinnosti kraje. Může tak vedle oficiální korespondence kraje existovat i neformální korespondence výše uvedených osob, kterou není třeba evidovat v rámci spisové služby kraje (zaměstnavatel pak zpravidla hovoří o zákazu zneužívání emailových schránek pro osobní potřeby, nevylučuje tedy zpravidla absolutně jakékoliv užívání (viz bod III/A napadeného rozhodnutí).

K námitce žalobce, že neexistuje důvod pro odmítnutí informací, neboť zaměstnavatel je oprávněn sledovat počet došlých a odeslaných emailů (včetně volených zástupců), MV opětovně uvádí, že „prověřování“ uvedené v interní směrnici č. 11/INA-KrÚ (viz výše), z něhož odvolatel mj. dovozuje existenci informace, nelze dle názoru nadřízeného orgánu zaměnit se systematickým sledováním počtu emailů a vedením statistiky v tomto směru. Případné porušení vnitřního pokynu zaměstnavatele zaměstnancem, byť povinného subjektu dle InfZ, je pak věcí pracovněprávního vztahu zaměstnanec – zaměstnavatel, nemůže být předmětem přezkumné pravomoci v rámci InfZ.

Pokud jde o žalobcovu tezi o oprávnění, resp. povinnosti povinného subjektu v rámci vyřizování žádosti dle InfZ číst emaily zaměstnanců a volených představitelů kraje (vyjma soukromých), odkazuje MV v celém rozsahu na odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 6. září 2012, č.j. MV – 94013-5/ODK-2012, část III/A.

III.

Žalovaný má s ohledem na výše uvedené zato, že napadené rozhodnutí je zákonné a žaloba není důvodná a navrhuje proto soudu, aby žalobu v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. z a m í t l a žalobci nepřiznal náhradu nákladů řízení. .

JUDr. Ivana Pecháčková
ředitelka odboru právního
podepsáno elektronicky